

VIVENCIES, de Xavier Roig

Foix, Garcia Lorca i el grup que, com Perucho, sorgia pels volts de l'any 50, marquen la poesia, fonament intimista d'aquest llibre.

Encara que amb tocs de Surrealisme, és en el Post-Simbolisme hermètic dels seguidors i deixebles de Carles Riba on, potser, s'enmarcaria l'obra de Xavier Roig. Té, tot i això, un regust dels poetes avantguardistes de les darreries del primer quart de segle.

Garcia Lorca, sobretot, ha deixat una fonda empremta en la imatgeria de Xavier Roig:

"Tornaveus d'Antonio calquen
prodigis de mandolines..."
(Com dos peixos sorpresos
sonen dues campanades)..."

vet ací dos clars exemples d'aquesta influència lorquiana.

La nit i la pluja li són dos temes cars i font d'abundosa inspiració per als seus versos.

També ens paria de la seva solitud i, en algun lloc, ens diu l'enveja que li causen dues mans enllaçades.

Una melangia revoltada informa, en cojunt, aquest recull de poemes.

CRITQUES SITUACIONS, de Jordi Roig

Heus ací un recull que, com el de Xavier Roig (no en va són germans), se situa entre el Post-Simbolisme i el Surrealisme. En certs moments, també fa pensar en l'Espriu de "Mrs. Death" o de "El Caminant i el Mur".

Els poemes que aplega tenen un tema quasi constant: la solitud, inclús entre la gent:

"La meua soledat d'agost
és la mateixa de sempre..."

L'autor, abocat a un nihilisme que el mena al buit, se sent sol i així ens ho diu en les poesies que formen la primera part d'aquest llibre.

En la segona part, la Mort amb la seva presència, dita o callada, acompanya a la solitud i torna a menar el poeta cap a aquest anorreament vital:

"Perquè la Mort
és el Nadal de casa..."

"...viure dins el bosc irreparable del tedi,

... ..

...I no espero res de les hores".

Tot això és rastre d'un budisme pouat a través de la filosofia "beatnik"? o bé, un buit creat per la insatisfacció del món que el volta?

Sols l'autor podria aclarir-nos-ho; i en els seus poemes, volgutament o no, resta hermètic.

ENTRE EL SOMNI I LA IRONIA, de Josep M.ª Nadal

És un llibre interessant "Entre el Somni i la Ironia". El primer cop que el llegíexes dius: —No és difícil encasellar-lo, Surrealisme. Però tornes a reparar-lo i ja no veus la cosa tan planera; Josep M.ª Nadal és un poeta personalíssim, i si bé no deixa de tenir certa influència de J. V. Foix, vegeu, per exemple:

"Julia es banyava en rius de color lila..."

o

"...i els nanos del carrer
escampaven arreu la meua derrota als quatre vents".
Aquesta no pesa massa, com tampoc el que ha pouat

de Salvat-Papaseit o Espriu, ha sabut assimilar-ho bé i s'ha creat un estil ben seu.

El recull, d'un marcat pessimisme, és la confessió dels seus íntims pensaments. No hi manquen, però, poemes de lluita com:

"És l'hora en què la gent surt del Liceu
i se'n va a dormir
sense complicacions
per la comptabilitat
de les hores, dels minuts, dels llits
i dels diners:

EN TENEN MASSA".

però, en general, els seus versos són intimistes i ens diuen del seu dolor en la vida.

Té, en la segona part: "Cançons d'Amor", pàgines d'una finor exquisida, especialment "Balada de Magy", que l'acrediten com a un poeta de qui podem esperar molt.

PARAULES PERSONALS, de Jordi Pujiula

Després de tan pocs dies d'haver parlat d'en Pujiula en aquestes mateixes pàgines, es fa difícil tornar-hi sense repetir-se. Però, amb una plana, no queda esgotat tot el que es pot dir de l'obra d'un home.

En aquell article remarcàvem els motius que menen a Pujiula a escriure i sols apuntàvem les influències formals que havia rebut: Espriu i Pere Quart.

D'Espriu veieu, en el poema 10:

"Blancs palmells de verges incontrolades
rebutgen la inquietud de les oruges,
... ..
les oruges buscaran la solució
i la trobaran, ho sé,
en petits arxius classificats
de despatx o vicaria..."

que ens recorda l'Espriu de "La Pell de Brau" pel seu volgut hermetisme i el de "Primera Història d'Ester" pel que fa al lèxic.

I de Pere Quart vegeu "Primer Plor":

"M'han estafat!
Protesto!
Demano el dret d'empetitir-me,
desbatejar-me,
retroparir-me
i contranéixer".

on és evident el pes de l'autor de "Les Decapitacions" i "Bestiari".

Però, repetim-ho, Pujiula és un poeta que uneix joventut i maduresa, i esperem que aquestes influències les sabrà assimilar bé.

Donativos

La Junta de La Caridad agradece los donativos recibidos siguientes. Componentes de la «Lleva de 1953», 1.950 pesetas, con motivo de celebrar su fiesta anual. Anónimo de 500 pesetas y otro de 2.500 pesetas, para una comida extraordinaria a los ciegos. E.G. y C.F. 3.000 ptas. Reciban todos los donantes las más expresivas gracias.

Conferencias de San Vicente de Paül

Se han recibido últimamente los siguientes donativos: De N.R.S. la cantidad de 500 pesetas y de los S. res. H. de A.D.B. 750 pesetas. Que Dios se lo premie.

AUTOMOVILISTA: ¿Es Vd. socio de ADA?

Consulte en nuestra Delegación: PLANCHISTERIA FERRAN Calle José Ayats, 9 - Tel. 26 15 46 - Olot

Servicio permanente de Grúa